

Målet mot Carl Eriksson i Sjökröok

Anno 1688 den 18 Junij, hölts ordinarie laga ting, med Thuna Lähns Härads Menige Allmoge å Rätten Tingstad Kroxtorp, Närvarande Kungl. Maj^{ts} och Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum

Per Carlsson i Biälebo

Måns i Manketorp

Per i Floghult

Nils i Sulegång

Nils i Knastorp

Mats i Systerterp

Jöns i Målen

Adam i Soolstad

Bengt i Thorshult

Anders i Pipetorp

Per Nilsson i Kroxhult

Dito Uppsteeg för Rätten Captenen Manhaftig Peer Hemmingsson Bruun, och fullmächtigede fogten Måns Peersson, för sig till Uthförende moth Bruksskrifwaren wid Falsterboo Johan Jonsson, ett Paar Oxar ahngående åhr 1687. Natten för Pingsafton, den 12 Maj för honom åhr bortstulne, och ehuru han spanat efter dem, har derh ingen kundskap kunnat få, förr än den 28 octob sistledne, hans dräng Per Persson möter samma Oxar uthi Breeshult i Tuna sochn, och som drängen igenkiände oxarna, förde han dem till Höökhult at förwaras, till des han kunde seÿat sin huusbonde, Men oxedrifwaren wid Falsterboo bruk, Inge kommer straxt efter, och tager honom drängen, oxarna uthur gårderna, Omdrifwer dem tillbaka igen, tÿ som han funnit sine bortstulne oxar, dem oxedrifwaren wid Falsterboo bruuk, återtagit, och är behåller wid bruket, bad han at Bruksskrifwaren som skrifet Uth Oxdrifwaren, må blifwa pålagt, betala honom sina oxar, sampt wÿsa sin Fångesman, eller ståå honom all tagen skada.

Johan Jonsson war tillstädes tillstodh at han den 13 Maj 1687 köpt wid bruket Falsterboo dee twistige oxar, af een okiänd Man, sedan han den betingat för 40: D^r kopparmynt, och gaf honom på handen 12: D^r kmt: efter han intet hade fleer Penningar till hands, för dee Öfrige 28:D^r gaf han honom sin Sadel, at blÿ betalt, när han den practerade hoos honom eller hans Patron, Borgmestare H^r Hans Bauman; Och som samma karl sedan intet wÿst sig hoos honom, haar han heller intet tänckt meer der efter, Uthan förment at han warit hoos Patronen och bekommit Penningarna, Förmodade at som han Redeligen köpt på bruks Platsen, som på eet allmänt Tårg, af dee obekant sälliare, den han nu intet kan framwÿsa, han må blÿ befrÿat för alt skadestånd; det woro nogh at han mister dee Penningar han Utgifwit, sampt med oxarna, beskref Sälliaren warit een Ungh karl, lagom lång, Mager och något kopperrigh, brunt Racht Håår, något långt, hade een Wallmars Räck Uppå.

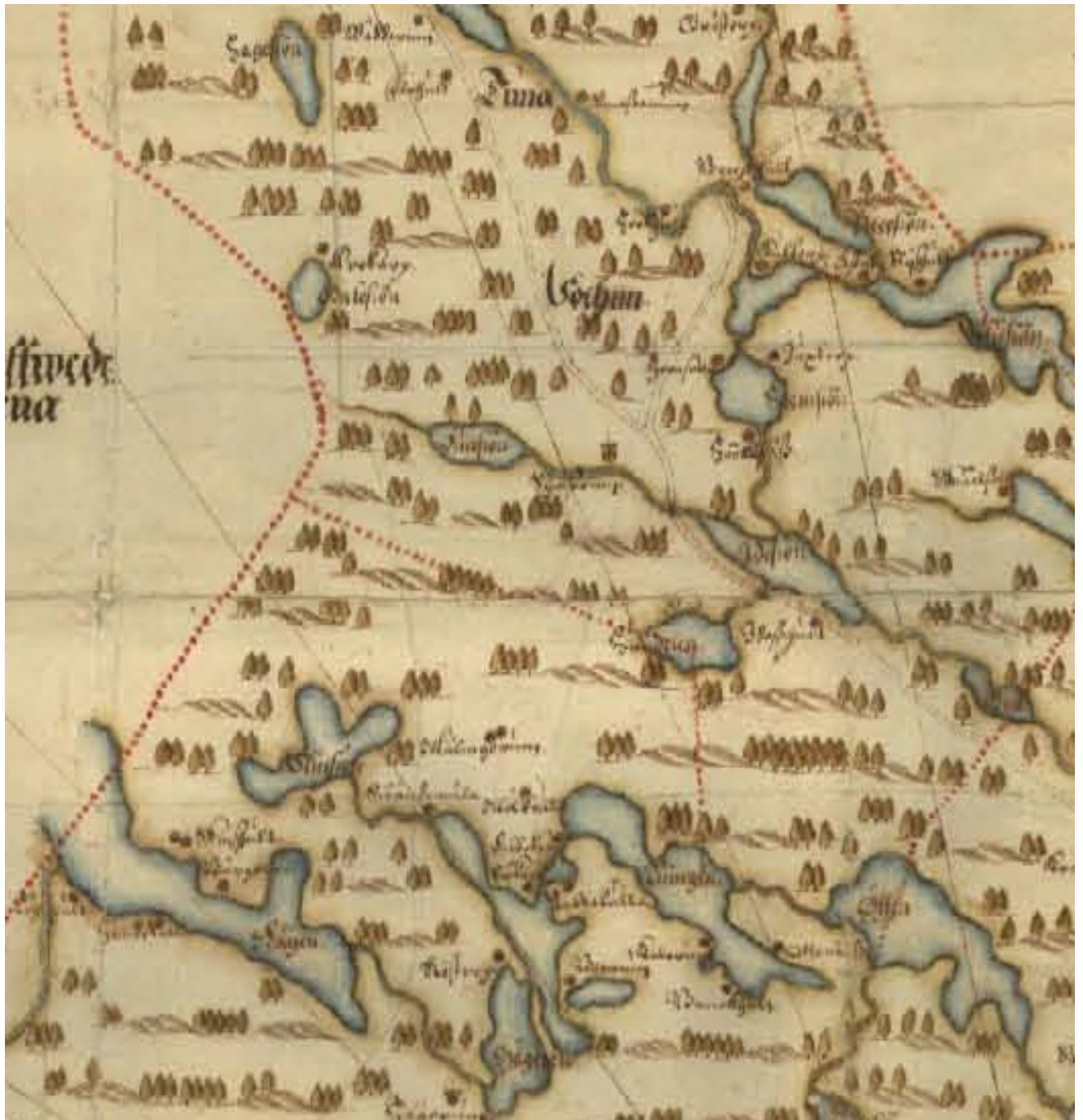
Måns Peersson, påstod niuta Skadeståndet som är Ringast 7: tunnor korn, efter oxarna i Sädestyden stules hans Principal ifrån, och nu warit borta 5/4 åhr, besynnerligen efter Johan Jonsson förhållit oxarna, och intet welat släppa dem, begier och nu meer intet oxarna igen, Uthan som dee wore wårda när dee stules bort.

Johan Jonsson förmechte sig förhållit oxarna sedan han war förwissat dem wara stulne.

Måns Peersson Producerade wittnen, Lars i Breeshult och Peer i Höökhult, hwilka aflade Eedh och wittnade.

Lars i Breeshult åhrlig boofast Man, om sine 50 åhr, berettade sig tillÿka med Peer i Höökhult warit Ombedin af Capteinen Reesa till Falsterboo, at förnimma om det war samma oxar, som warit i Breeshult och Höökhult, och när dee kom till Falsterboo straxt efter alla Helgonatÿd, talte dee med Johan Jonsson, hwilken tillstod låtit hämta oxarna tillbaka, och Reef på Munen ett Märcke, Säjandes finna i sådant märke på dem, åhro dee, den samma, när dee då gingo Uth, och sågo der efter, funno den samma märke på oxarna, Johan Jonsson förhølt dem intet oxarna, Men som dee intet woro betalte taga dem dädan, befattade dee sig och intet der med wÿdare.

Rätten togh denne saak till Öfwerwägande, och fant Råd sampt låta anstå medh afdömandet dee öfwer till nesta ting, at I medlerryd kan Spanas efter om sälliaren intet kan igenkiennas och ehrtappas.

Anno 1688 den 16 october, hölts ordinarie Laga ting, med Thuna Lähns Härads menige Allmoge å Rätten Tingstad Kroxtorp, Närvarande Kungl. May^{ts} och Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum

Per Carlsson i Biälebo

Måns i Manketorp

Nils i Sulegång

Nils i Knastorp

Per i Floghult

Jöns i Molen

Adam i Soolstad

Bengt i Thorshult

Anders i Pipetorp

Per Nilsson i Kroxhult

Sven i Snarås i Matses

Ställe i Süstertorp

Dito framträdde för Rätten å Captenen Peer Hämmingsson wägnar i dabbekulla, fogten Måns Persson, samt bruksskrifwaren wid Falsterboo Johan Jonsson, och begierde att Rätten efter des Resolution å förra tinget wille med flýt Ransaka efter den som bortstulit förledne åhr Capiteinens Oxar, och försålt till Falsterboo, förmente Johan Jonsson nu sätt samma karl igen, Nembl. Carl i Siökrook, hwilcken war Instämbd och framkallades, tilltaltes och förmantes bekiänna, om han är den som bortstulit Captenen Peer Hämmingssons Oxar, och dem försålt till Fallsterboo? Swarade: aldrig skull honom slåk slem gierning, med skiäl Öfwertygdes.

Johan Jonsson påstod wara samma karl, som han har kiöpt oxarna Uthaf wid Falsterboo han kienner honom grant igen, framdrogh och thesslykast wittnen, Biörn Nillsson och Peer Nillsson i Gietterum, ährige boofaste Männ, emot hwilcka Carl hade intet at förewända, admitterades förden skull, aflade Eeden, och bewittnade, serskilt, Biörn Nillsson, Mann om 60 åhr, berättade att förledne åhr, Fredagen för Pingesdag, kommer han ifrån Banckhult, om Morgonen bitttyda, då möter honom een karl som Reed på ett swart Stoo, och kiörde dee twistige Oxarna för sig, uthi een töm, när dee hälsat på hwarandra, godt Morgon, frågade Biörn, hwar han war hemma? Svarade i Emmekalf, hwart han wille med oxarna? Till bruket att försällie dem, Biörn sade, Guds nåde eder, som i denne tyden tränga at sällie edra oxar, swar, Ja wÿ är så eftersatta medh Contribution, och mena, att wÿ måste göret, wider hwad han mente få för dem? Swar 30 D^r, om i får 20 D^r wore det wäl för eder mera talte han intet med honom, Man kan intet lykare see, än deter Carl är den samma, war rättare så Ung karl, hade brunagticht Rakt håår, något Mässlingsärrig, och hade een swart Wallmans Jacka, haar och sedan nääh han war med Johan Jonsson wid Christdala sedt Capiteins Stoo, och tjyckes intet lykare än det är det samma som den karlen Reed Uppå, som mötte honom, meer kunde han intet säya.

Peer Nillsson Man emot 40 åhr, berättade at Fredagen för Pingstdagh straxt efter Biörn talt med den som dref Oxarna, ginte han honom, och sedan dee hälsat hwarandra, frågade Peer Nillsson hwardt han wille med oxarna? Swar: bort att sällia dem. Gudh nåde eder, som nu skall sällia oxar? Swar: wÿ äro so beswärande med Contributioner, och mera. Är i gift? Neÿ, tienar? Neÿ, I måste haa behållda föräldrar? Ja det går till, wÿ haar än ett paar oxar hemma det haar intet fattas fohr för ehn, oxarna och öken i Ryder Uppå, ser så braf Uth? Det har gåt till, Skildes så ifrån honom, och Reedh till bruket efter een stund sedan.

Peer Nillsson burit Upp een hoop tork Järn, och skulle äta frukost, stodh samma karl som han folgte på Wägen, på backen med oxarna; då stod han och såg på, huru Johan Jonsson handlade med honom; Badh att Rätten wille påminna sig, at han på sidsta tinget berettade karen som sålde oxarna war Ung, medh Brunagtigt håår, och lýtet kopperrig, och at han war späd af målet, och kunde intet stort tala, för sigh, han kan intet see annat, än det är samma karl, hans Måhl Röyer honom, samma Stoo Reed han Uppå, som hörer Capiteinen till. Detta war Peer Nillssons berettelse och wittnesmåhl.

Carl Nilsson (felskrivning, skall vara Eriksson) i Siökrook, förnechte Instendigt, och till att wýsa huru desse fare Willse, beropte han sig på krigsdala Sochen Skräddare Jon Jonsson, samt hans Poýke Hämming Peersson, som skola betýga, tillýka medh hans Swärfader, och alt folcket i Siökrook honom samma Fredagen dee säýa sig talt med den som oxarna såldes, warit hemma i Siökrook.

Jon Jonsson förstältes sampt med Poýken Hämming, hwilken som han intet war kommen till sina laga åhr, tý blef han afwýst, Men Jon Jonsson wid Pass 30 år, aflade Eed å book, och berettade, att fredagen för Pingesdag, i wåras ett åhr sedan war han i Siökrook och sydde, då låg han natten emellan Torsdagen och Fredagen, i säng, medh Carl. Och den dagen åto dee tillhopa 3 måhl, Men om Fredags aftonen gick han bort, och kom hem, om lögerdagen lýt för Soolglänningen, wiste intet meer at beretta Uthi detta ährendet.

Carl Nillsson swarade Straxt, at han om fredags aftonen gick till sin faderbroder Erich Erikhsson i Målen, hade intet meera till sin befrýelse, Uthan tillbödh medh gode boofaste Männ få befrýa sigh.

Berettades i Rätten sedan allmogen afträde, att neste Bäredagarna, efter sidste tinget, haar Carl swärtat sitt håår, när han gårdt till kyrkian, twifwels Uthen, efter han förnam någon skulle komma att Skam efter, kunna kiänna igen, det Matts i Malghult, skall ha sedt, och många fleer, sedan haar och denne Carl altýd warit i Rýchte för Tiufery, att man har tankar honom intet wara frý för oxarna

Matts i Malghult Inkallades och tillspordes, om han sedt Carl i Sjökök med swärtat håår? Swar: Ja. Straxt efter Sommartinget kom han så swertad till kyrckian, at han intet wille kiennas igen. Carl Inroptes, och blef honom Förhållit för hwardt orsak han swärtat sitt håår, när han gårdt till kyrckian? Swar: han haar intet swärtat det, Men det kan eliest ofta komma, at håret är intet lýka swart, när een går i Swart fäller, eller i slýcht arbete, förnechte hårt, ehuru man förmante och förstälter dee omständigheeter som kunde bindes till saaken.

Swärfadren Lasse i Siökrook tilltalades, om han intet blifwit warse Carl swärtat håret eller hwad der till är brukat? Swar: Nogh sågh det och frågade der efter, Men swarades, at fäntorna narrades medh Carl, och togo soot medh borsten i spýsen, och borstade honom, at han der af blifwit swart, meera wiste han intet dee Utgaf.

Johan Jonsson beroopte sig ännu på een gosse i Getterum, som förr tient i Krigsdala Sochn, och grant kiänner Carl, hwilken och sedt honom när han farit der om med oxarna.

Rätten öfwerlade noga, hwadh Uthi denna saak woro till ärende, efter Carl så Inständigt förneekar, haan och ett wittne, som säger honom den Fredagen, dee förra wittnen, förmält om, warit hemma, och legt, trýggast låta anstå medh afdömandet till nästa ting, at ännu flera wittnen kunna Inskaffas, I medler týd skaffar Carl Real borgen för sig, eller blifwa siälf borgen

Erich och Swen i Banckhult, Peer i Baggetorp, Daniel i Mälingerum, Nills Höök, Nills i Malghult, Nills i Hwirfhult, Lars i Siökrook, gingo i borgen för honom.

Anno 1689, den 23 Jani hölts ordinarie laga ting, med Thuna Lähns Härads Menige Allmenige Allmoge å Rätten Tingstad Kroxtorp, Närvarande Kungl. May^{ts} och Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum
Per Carlsson i Biälebo
Måns i Manketorp
Nils i Sulegång
Nils i Knastorp
Jon Botholsson i Smesserum,
I Prer stelle i Floghult

Jöns i Malghult, tillföre Målen
Adam i Soolstad
Bengt i Thorshult
Anders i Pipetorp
Per Nilsson i Kroxhult
Sven i Snarås i Matses
Ställe i Süstertorp

Dito förstälte sig fogten, Måns Peersson, å Capteins Peer Hemmingssons wägnar, samt med Bruksskrifwaren wid Falsterboo Johan Jonsson, begierandes domb på Carl i Sjökkrook, der bort stuller Oxar ahngående ifrån Capiteinen, hwilken saak, på sidste tinget blef uppskuten, för wisse orsaker, serdeles efter wittnen warit willse om dagen, och at fleer wittnen måtte anskaffes.

Carl war tillstädes och förnechte Instendigt sin tillförrer, beropte sig Contrapartens egna wittnen, hwilcka alla wittnet, at det war Fredagen för Pingesdagen, Oxarna såldes wid Falsterboo, och har med wittne bewüst sigh den dagen warit hemma i Siökkrook, för säkrade sig der om, at ingen skall med skiähl Öfwertüge honom begädt den slemma gierningen.

Johan Jonsson förebär, at han sielf farit willse om dagen, och dee af är det kommit, att wittna öfwer feelat, om dagen, Uppwisa nu först sin kladdbook, hwar Uthi stood Annoterat, att den 14 May 1687 köpt 1 paar Oxar, och gifwit på dem 12:D^r kopparmynt. Men syntes wara Corrigerat, Så att före stodt den 13. swarade sig intet wara så godh skrifware, Uthan han som oftast måste Corrigera, det han skrifwer. Framlade 2.nne Attest ifrån Maasmilaren Olof Larsson Hiort, lydande at det året 1687 wägdes alt tork Jern Upp på Lögerdagarna, der med till att besanna sin annotation.

Producerade 3. wittnen, H. Elisabet Matsdatter, een kålarehustru, wid Falsterboo, hoos hwilken Carl skall sedermeera warit, med Sadlen, han bekom för dee Resterande 12 Dr, hwilken som han berettadeh wore een ährlig qwinna, aflade Eed och wittnade: att een karl kommit till henne wid bruket, och frågade om icke een flicka warit hoos henne, med een Sadel, på några Penningar han skulle haa för ett Paar Oxar han sålt, gick bort och kom om een lyten stund igen, och frågade andra gången efter flickan, då frågade honom H. Elisabet, huru det kom till, at han så Olaga tyd sålt oxar? Swarade iag trängt för mina Utlagor skull, sedan han då mer bortgången, kom flickan med Sadlen, och frågade om icke een karl warit, och frågat efter henne, och sedan hon hörde honom wore bore bortgången gaf hon sin vägh, karlen war hwyltlätt och lytit kopperrig, hade een gråå Wallmars Rock, med Röda Uppslagh, Rööd Halsduuk, hwYTE Strumpor och något tiäcka been, till att åsee, kan hon intet lykna tycka, än det är samma karl, som nu ahnklages, har aldrig sedt honom förr än då och nu.

Flickan Maria Hindrichsdatter som burit Sadlen, war med tillstädes, wid Pass sine 12 år, hwilken berettade, att een sådan karl, som denne är, kommit till henneh 9 Ner wid bruket, och bad att flickan skulle få lof bära Sadlen till Bookhållaren, och när hon finge Penningar för honom, skulle hon bära dem Uthi det Nya torpet wid vägen, Men Bookhållaren wille inte gifwa Penningar förr än han kommo sielf, när hon då skulle gåå till torpet mötte han henne på vägen, och togh Sadelen igen. Meera wiste hon inte.

Carl förnechte alt, och påstod sin Osköldighet.

Maria war intet det någon deer kunde förebringa, Rätten förden skull togh thenna saak till noga Öferwägande för åkiäreden fölliande skiähl;

1. Ähre twenne ährlige Männ, Biörn och Peer Nilssöner i Gietterum, som på sidsthåldne höstting bewittnat och beskriw Wit den karlen, som oxarna sålt wid Falsterboo af statur, ålder

och skapent till håår, lytet kopperrigh, till Målet Späd, äfwen som Carl faar Uth, och taler, så att dee intet kunde annat see, än det är samma karl.

2. Säger Johan Jönsson sig grant känna igen, at det förwisso är den samme, ehuru wäl såsom in Causa propria.
3. Ähr bewyßt, och kan intet förnekas, Carl strax efter Sommaringet, när han gådt till Kyrkian swärtat håret på hufwudet, att hans egna grannar intet welat kiennan igen, det Carl på intet sätt kan wederlägga, Uthan wittnades Man haft Hum på honom, lurit fann Johan Jonsson, och den som sedt honom på vägen, och wid bruket, skulle komma och kiännas igen, det är skedt.
4. Carl warit borta ifrån Fredagh afton till lögardagsqwällen, och förrhäfwet sig warit Uthi Målen hoos sin Farbroor, det ännu är obewyßt,
5. Carl tillförne warit i Rychte för Tiufery, och är illa troendes, är
6. H. Elisabet wittnesmål, som uthi alt beskrifwer karlen, som frågade efter Sadlen, som Carl seer uth, Men Suspect.

Här emot

1. Carls Instendige förnekelse
2. Wittnen berettat oxarna wara sålda om Fredagen, och Carl haar witten heela Fredagen till om aftonen warit i Siökrook,
3. At Carl om Lögardagen warit hoosa sin Farbroder i Målen, hwilket om det bewyßas; kan intet wara han som den samma dagen försålt oxarna wid Falsterboo.
4. Johan Jonssons kladd wysar första Annotationen warit den 13. om Fredagen, den sedan är ändrat till den 14de.

Resolution

Rätten tycker sig ännu intet tryggeligen kunna döma Uthi denna Märka saak, till des man får förnimma om Carls faderbroder Erich i Målen kan med Eed hålla at Carl war om Pingesafton 1687 hoos honom, och bekom Penningar, Uthan låter ahnstå, at och i medlertyd någre fleer och bättre skiähl kunna anskaffes.

Anno 1689 den 29 juny, hölts ordinarie Laga ting med Thuna Lähns Härads menige Allmoge å Rättan Tingstad Kroxtorp, Närvarande Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum

Per Carlsson i Biälebo

Måns i Manketorp

Nils i Sulegång

Nils i Knastorp

Joen i Smedserum

Jöns i Malghult

Adam i Soolstad

Bengt i Thorshult

Sven i Snarås

Anders i Pipetorp

Per Nilsson i Kroxhult

Dito företogs till sluut den saken, Capitenens Peer Hämmingsson Bruuns Stulna oxar ahngående, och sedan Rätten genom lupit det tillförne, Uthi denne saak passerat war, framhede Bruksskrifwaren Johan Jonsson, drängen Swen Larsson, hwilkne tient wid Falsterbo bruuk, det åhret som oxarna stules.

Swen blef påmint, och med alfwar Wederwettat och förmant, hwadh Eeden hade till att betyga, sampt att wittna, sant och rätt, hwem uppå han efter aflagd Eed berettade, at det samma åhret bars Tork Järnet Upp, om lögardagarna, Påmint tillyka bruksskrifwaren, at han lofwat dem två kannor öl, på det dee skulle skynda sig, och lychta i tyd för Pingstdagens skull, som tillståndede, minna han intet.

Woro och Biörn, med Peer Nilsson i Gietterum tillstädes, hwilka tillförne wittnande, att oxarna såldes fredagen för Pingstdagen, förklarandes sig således, at Capiteinen och Bruksskrifwaren förwillat dem om dagen, men förwisso bars tork Jernet Upp Pinges afton, och då såldes oxarna. Som nu intet mera war det man kunde till denne Saks Upplysning förebringa, blef Rätten allena Inkallandes Carl i Siökrook, och sedan honom wart förhållet alla dee skiäl och wittnen, som binda honom till denna saak förmantes han med största alfvar, bekienna Sanningen, och hwem han haft till föllieslagare, efter man grannt sågh honom intet warit allena, Men stodh intet att öfwertala, Uthan bedyrande för Gudh och heela werlden sig wara fry för denna beskyldningen; fördenskuлд afwystes, Berettades i Rätten, at Inge i Lämmedal skall een gång, möta Carl på vägen åth Falsterboo, wid gietterum, ty Inkallades Carl och frågades, Om han intet een gång mött Inge i Lämmedal wid gietterum? Swar: Jagh kienner intet den karlen, och kan intet haa mött honom wid gietterum, efter iag aldrig Reest den vägen, det han och ofta tillförne förmanandt.

Inge war tillstädes, Inkallades, och Uthi Parternas närvaro aflade Eed, Men om sine 40 år åhrlig och boofast, berettade.

Och för 2 år sedan, wid den tyden man lyrg.. fåår kann, kom han ifrån Wästervyk, då Mötte honom Carl i Siökrook, lytet zy't om gietterum, Reesandes den vägen åth Falsterboo meera wiste han intet.

Hwar af Rätten Intogh, som warit det samma gång, Carl Reste efter dee Resterande Penningarna, som det och Just kommer öfwerens widt tyden.

Mätte och Carl tillståå grant kiennd Inge efter dee warit Uppfödingar tillhoopa, men tillstood intet mött honom.

Carls farbroor Erich i Målen, kom intet tillstädes och dy Osant at Carl om lögaredagen warit hoos honom, ehuruwål han fast stod der på.

Skred altså Rätten till sluut af denne saak, wäl och noga öfwerlade dee skiäl och omstendigheete, som på sidste tinget Uppdragne åhre, dertill och Inges Wittnesmål i Lämmedaal sampt getterums böndernas å detta tinget förtydning öfwer deras förra wirnesmåhl, Och som man ännu war Uthi twifelsmåhl, för Carls instendige förnekelse skull, och skiälen icke finnes så Soolklard, som till Öfwertygande af een så grof saak ehrfordras, skiöts till Nämnden, efter 7. Cap. Tiufwa B: L:L: at frja eller fälla Carl, då Nämnden straxt eenhelleligen swarade sig intet kunna frja Carl, Uthan han är den samme som oxarna sålt, ehuruwål han intet warit allena,

att taga dem Uthur dabbekulla gierde blef fördenskull Resolutionen affattet och Publiocerat, som föllier.

Resol: Saken skiöts till Nämnden, at fräya eller fälla Carl, hwilken enhälleligen Straxt swarade sig deras Eedh och Sannrakan icke kunna fräyas, ty efter 7. Cap. T: B: L: L: dömmes Carl Erikchsson i Siökrook till hufvudsaken, och Rettituerar Målsägaren sina Oxar, eller wärdet igen 24: Dr, Smt: Sampt Plichtar 40 mr, och gifwer i Edpencer till Capiteinen Peer Hemmingsson 20 Dr. Smt: och till bruksskrifwaren Johan Jonsson 20:Dr:Smt.

Dito gingo i Löfte för Carl i Siökrook, Länsmannen Nils Höök, Daniel i Mellingerum, Sven i Banckhult, Lars i Siökrook och Peer i Baggetorp

Anno 1690 den 27 Januari, hölts ordinarie Laga ting med Thuna Lähns Härads Menige Allmoge å Rättan Tingstad Kroxtorp, Närvarande kungl: Majts och Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum	Jöns i Malghult
Måns i Manketorp	Adam i Soolstad
Nils i Sulegång	Bengt i Thorshult
Nils i Knastorp	Anders i Pipetorp
Joen i Smedserum	Sven i Snarås
	Per Nilsson i Kroxhult

Dito Carl i Siökrook instämbd emot Peer Hemmingsson Bruun, treskas kunna Plichtar 24 öre Smt

Anno 1690. den 23 Juny hölts ordin: laga ting med Thuna Lähns Härads menige Allmoge å Rätten Tingstad Kroxtorp, Närvarande Kungl: May^{ts} och Cronans Befallningsman Wälb^{de} Johan Drangell och Härads Nämnden

Anders i Jämserum
Carl i Biälebo
Måns i Manketorp
Nils i Sulegång
Nils i Knastorp
Jon i Smedserum

Jöns i Malghult
Adam i Soolstad
Sven i Snarås
Bengt i Thorshult
Anders i Pipetorp
Per Nilsson i Kroxhult

Dito Trädde för Rätten Captain Peer Hemmingsson Bruun, och gaf tillkienna, han nu fått wiss kundskap at Carl i Siökrook när han staa hans oxar, äfwen tagit och Rydit hans stoo till Falsterboo, och hem igen, Släppandes henne på det ställe han togh henne för det medan här Carl nu sedan sidsta Tinget frýwilligt bekänt sig stulit oxarna, om han icke borde plichta efter Straffordringen, ehuruwähl han på förra tinget är dömbd som för dylsmåhl? Sidst, som det synes Omögeligit honom kiennt wara eller at förretta een sådan stöld, at han måtte tillhållas bekienna hwem han haft med sig. Baad at Rätten wille att detta Upptaga, skärskåda och till Rättwýst sluut förhiälpa.

Rätten Upptog desse Moment, först framhede Carl i Siökrook, hwilken war hämtet med Propossen efter han, på Stambningar intet wille komma, tillstod straxt sig löntagit Capiteins Stoo, och intet hafft henne längre än till Falsterboo, och tillbaka, släpte henne i Capiteins gierde igen.

Resol. I Förning af 53 Cap:B:B: i L:L: och 38 C: Tiufwab: ansees Carl i Siökrook som den der stulit Per Hemmingssons Stoo, medan han tagit det tillýka med Oxarna, och således plichtar som för meer tiufant, Nemb^{ln} efter Straffordning be^{de} Stoo werde treedubbelt, som är 12:Dr:Silfwermynt till tree plichters, Stoot har Per Hemmingsson fått igen.

Det andra Moment hwad widkommer, om Carl som een gång är dömbd, såsom för dylsmåhl, Men sedermeera bekiänt, önska nu plichta efter Straff Ordning? Will Rätten sig der öfwer förklara på nästa tingh.

För det tredie togs Carl till förhöör, hwem han haft med sig när han stal oxarna och Stoot, Förmantes med största alfwar, at bekiennat medan man af så många Omständigheter seer honom intet kunnat wara allena, som

1. har man af förde Rannsakingen, Carl om Fredagh aftonen sedan Soolen war Nedergången gådt från Siökrook, till dabbekulla $\frac{1}{4}$ Mýl, tagit Upp Oxarna och Stoot som af een intet låtit taga sig, och der i Sool Uppgång wid gietterum 2. Mýhl, och det högst på 5 timmar.
2. Oxarna Uttagne genom ett Skogh lede dee Omöyeligen är på $\frac{1}{2}$ fierdedels mýl, at föra meer än ett Creatur i sänder
3. gick han ifrån Siökrook med een grå Jacka, men wid gietterum och falsterboo hade han een swart, hwem han då bytt Jacker med? Öfwer alt detta påstod Carl warit allena, tÿ som Rätten såg hans nogheet, och huru han tillförne förnecht Sanningen,

Resol: Insenden till Callmar Slott, at dee igeen bringar till sann bekiennelse, och lemnads i förwaar i härads fängelset till andra dagen. När han andra dagen Uttigs at bortföras, bekende han haft sin hustru med sig, som då war hans fästmöö, tÿ som han intet war tillstädes och tinget war slutit, gaf han Löös till ett annat ting.

Anno 1690. den 9 oktobris hölts ordinarie Laga ting, med menige Allmoge af Thuna Lähns Härads å Rättan Tingstad Kroxtorp, Närvarande Cronans Lähnsman Mtt Nills Höök och Häradts Nämnden

Jöns i Malghult
Måns i Manketorp
Nils i Sulegång
Nils i Knastorp
Jon i Smedserum
Herman i Fallebo

Adam i Soolstad
Sven i Snarås
Bengt i Thorshult
Anders i Pipetorp
Per Nilsson i Kroxhult
Bengt i Rampneboo i Anderses ställe
i Jämserum, som igenom döden
afgången är.

Dito framkallades Carl i Siökrook, hwilken ifrån sidste tinget blef afsänd åth Callmar at der igenom bringas till bekännelse, hwem han haft med sig då han stulit oxarna i Dabbekulla; Men som han i wägen straxt bekant haft sin hustru med sig, är af Befallningsmannen Drangell Lööös gifwen.

Frågandes huru wyda han nu tillståår sådan, des bekiennelse? Den bekiennelse gjorde och med min hustrus samråd när Prophossen kom, på det och skulle slippa fränns bant, eliest han eiyh någon haft med mig, uthan iag allena togh Oxarna i Dabbekulla.

Öfwer detta hans swar blef Rätten för orsakat Examinera nogare detta ährendet, och före hade Carls hustru Maria Larsdatter allena, hwilken när Oxarna stals war i lofwen eller fästen med sin Man, och frågades.

1. Om hon warit med sin Fästeman at taga Oxarna? Swar: Neÿ.
2. Om hon intet wiste hwem som warit medh? det kan iag intet weeta.
3. Om hon blef warse at han hade två 6 Drs Plåtar, eller hwar han dem bekommit? Swar: Plåtarna såg iag, men hwar han tagit dem, wiste iag intet.
4. Om Carl den tyden hade swart Walmars Jacha medh Rödt Uppslag på? Fiåller hade han een swart Wallmars Jacka, Men intet war der Rödt Uppslag på minna kunde man intet få af henne.

Hustru Marias broder Erich Larsson i Siökrook, een Ung dräng om sine några och 20 åhr, tillfrågades om han ingen kundskap hade om sin Swågers stöld? Swar i May, Förehölts honom om han inte sedt den Sadlen Carl bekommit af brukskrifwaren Johan Jonsson? swarande först Neÿ, Men tillstood änteligen at han sedt honom uthi een Wägge springa i Carls bood, Men weet intet hwad han hade betydd, eller hwart han sedan kom, ty han kunde intet wäl see, Men det såg han, at den stod Qwarn uthi och om Penningar, vidare till sporders om hans syster war hemma den natten oxarna stules? swarande sig det intet kunde weeta, medan han Under tyden låg Inne Uthi Stufwan, och Under tyden i Ladan hoos Carl, såg och aldrig Carl han någon swart Walmars Jacka, minne han intet.

Carls Swärfader Lars i Siökrook Inkallades, hwilken Aldeles befründe sin datter aldrig warit med at taga Oxarna. Önskade Öfwer sig och sitt huus, all den Olÿcka som till kan warda, om han den natten Oxarna stals war Uthur hans gård.

Skräddaren Hemming Persson, hwilken war i Siökrook och sydde när Oxarna stals, wittnade – Edeligen, at han intet kan weeta annat än Maria i Sjöbrook war hemma den natten Carl stal Oxarna, efter han swart om natten wara Inne i Stufwan, der han inne wara liggande, när den gick Uth, beerettade vidare på till frågan sig weeta ingen i Krigsdala Sochn som den tyden hade swart Walmars Jacka, med Rödt Uppslag, meerän en dräng, Pers Son i lilla bråbo, wid Nampn Nils, hwilken och tient i dabbekulla, men om han tiente der då, weet han intet.

Frågandes Captein Peer Hämningsson, om han kunde Minnas hwad för dräng han hade till tjenst när Oxarna stals? Svarande i Peers Son i Höökhuult, Nils Peersson i Lilla bråbo tiente honom sedan.

Carl Erichsson förehedes å Njö och förestälte honom dess Osanning, och huru han intet annat söker än i Uudera Justistien, Men swart intet at bringa till någon rätt bekännelse, hwem han haft med sig att stjäla. För tynen skull Rätten Resolverade at blj wid des Resolution af nästleder Sommaring, at låta afsender till Callmar Slott, och som ingen Prophoss war wid handen, som honom kunde medtaga, befaltes förwara honom i Härads fängelset till tjdys Prophossen kunde komma.

Dito Capiteinen Peer Hemmingsson i dabbekulla Inkom för Rätten, beswär sade sig blj öfwerfallen af Carls bröder i Siökrook, i synnerheet Nils i Malghult, whilken honom nu på stunden stött, och med skamlöös ond öfwerfallit andra i gården bad han må niuta tingsfrid, Nills kom tillstädes förmechta sig öfwerfallet Capiteinen, Tj som inga wittnen woro wid gorden, anstår med afdömandet öfwer detta måhl, till ett annat ting, at wittnen kunna anskaffas.

Några ord:

Braf	käck, flink.
Causa proposita	skäl av egensak
Contribution	skatt, pålaga
Dylsmål	orättmätigt fördöljande (undanhållande) av egendom
Dädan	därifrån, härifrån
Förebära	Anföra som skäl, skylla på
Inständig	ihärdigt upprepas, förnyas
Kiärande	den som väcker talan mot annan i civilrättslig domstol
Resolution	betyder beslut eller utslag. I resolutionen kan man läsa vad nämnden kommit fram till och vad straffet blev om man kommit överens om en fällande dom.
Principal	Husbonde, arbetsgivare etc
Prophoss	Kronans befattningshavare som hade att sköta vissa polisiära, fiskaliska uppgifter; särsk. om dylik befattningshavare som hade att verkställa ådömda kroppsstraff; stundom liktydigt med bödel, skarprättare.
Real borgen	En säkerhet för lån i form av fast egendom, värdepapper
Solglänning	Troligen solnedgång
Statur	Gestalt, kroppsbyggnad